

DIRECTOR: Preot V. Chindriș
Redacția și Adm. Cluj, Str. Chintăului 51 — Tel. 30-65

ABONAMENT anual 100 Lei — împreună cu „Vieța Cooperativă“ 125 Lei
— pentru instituții și autorități 300 Lei — abonament de sprijin 500 Lei

Inregistrată la Tribunalul Cluj sub No. 85,
în registrul special al publicațiilor periodice.

CELE OPT FERICIRI

7. Fericiți sunt făcătorii de pace, căci aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema

Unul dintre bunurile cele mai mari ale omului în lume este pacea. Venirea Mântuitorului în lume a fost vestită de îngeri cu cuvintele: „Pe pământ pace și între oameni bunăînvoire“. Salutul cu care întâmpină Hristos pe Apostolii săi este: „Pace vouă“. Pacea mea o dau vouă, pacea mea o las vouă»

Omul nu-și poate duce lupta sa pentru câștigarea pâinii de toate zilele, decât având în suflet pace, și în vremile de pace între oameni.

Cearța, dușmănia, ura, răzbu-narea sunt tot atâtea prilejuri de nenorocire a omului pe pământ, și piedici în calea muncii sale. Fericit este deci creștinul care are pace în suflet, și care luptă pentru a semăna pace și în jurul său!

Fericit este copilul care prin purtarea lui nu tulbură înțelegerea și armonia din familie, nu dă prilej de sfadă în casă între el și părinți, sau între părinți din pricina lui. Fericit bărbatul care nu trece la ceartă și bătaie îndată ce-l supără copilul ori soția, ci se silește să întoarcă spre liniște și pace tulburările ivite în familie. Fericită e soția îndelung răbdătoare care-și pune frâu limbii gata totdeauna de sfadă.

Intr'o casă în care nu sunt făcători de pace toată ziua e ceartă, bătaie, dușmănie. Lucrurile stau nefăcute, și familia ajunge la sapă de lemn.

Fericite sunt țările și popoarele unde cei mari, deregătorii, așa întocmesc lucrurile încât nu se naște nemulțumirea, ura între cetățeni, și toți trăesc în pace și bunăînțelegere. Țările acelea ajung țări nebiruite. Și nenorocite sunt popoarele cari încep a se împărți în tabere și a se bate între ele, uitându-și de porunca păcii și a bunei înțelegeri.

„Făcătorii de pace“ cu adevărat fiii lui Dumnezeu se vor chema, pentru că ei lucrează după dorința și porunca părintelui lor cel ceresc. Vestirea păcii e cel mai frumos și mai folositor apostolat pe care îl poate face omul în lume. El ajută ca oamenii să trăiască pe pământ după luminarea minții, după judecată bună, nu după patimile dobitocești.

„Făcătorul de pace“ va avea mai întâi pace în sufletul său — ori în ce împrejurări grele ar ajunge, și se va bucura, ca și când ar fi a sa de pacea pe care o poate da altora, cu sfatul și cu ajutorul său.

Cearța e dela diavolul; pacea e dela Dumnezeu, Părintele lumnilor.

ION AGĂRBIGEANU

DUMINECA TUTUROR SFINTILOR

SĂ-L MĂRTURISIM!...

Isus, după ce a întărit credința apostolilor, îi trimite pentru ca să-l mărturisească.

Ca un puhoiu neînvinș — întăriți cu Spiritul Sfânt, coborît peste ei în zilele Rusalilor — ceata apostolilor, ascultând de porunca lui Hristos, pornește în lume pentru a propovădui oamenilor să între în împărăția lui Dumnezeu.

Ei știau — căci Domnul le-a spus — că vor fi batjocoriți, prigoniți, ba mai mult, vor fi chiar omorâți pentru El și totuși frica a dispărut din ei. Glasul lor a început să clocotească peste întinderile pământului, mărturisind pe Domnul.

În aceste zile de nepăsare în ale credinței să ne gândim la cuvintele Mântuitorului: *Tot cel ce mă va mărturisi pe mine înaintea oamenilor, mărturisi-l voi și eu pe el înaintea Tatălui meu carele este în ceruri* (Matei 10, 32)

Aceste cuvinte de trimitere, ale Domnului n'au fost adresate numai apostolilor și n'au ținut seamă de ele numai ei, ci și sfinții pe care Biserica îi pomenește. Dealungul veacurilor, Isus, ni-le adresează și nouă și tuturor acelor pentru care fruntea lui a fost încununată de spini și sângele lui a curs pe lemnul Crucii.

Sângele ce a picurat din trupul lui Isus, atârnat gol pe lemnul de batjocură strigă la cer la fel cu sângele lui Abel, dar nu cere răzbunare, ci milă și îndurare.

Acelaș sfânt sânge care s'a vărsat pentru răscumpărarea noastră, îl avem aproape lângă noi, în sfânta eucharistie. Sânge care gustându-l cu pocăință, ne curăță de murdăria păcatului

Mântuitorul, este neobosit în căutarea păcătoșilor și a celor care s'au rătăcit dela căile credinței Lui.

Să-l iubim mai mult de cât pe părinții și copiii noștri ca să fim vrednici de El. Căci vai de aceia pentru care în zadar a sângerat.

Strălucirile false și ducătoare în ispită, ale vieții de lux și îmbelșugare, să nune cuprindă sufletul și prin aceasta să ne lăpădam de sângele lui Isus. Să călcăm pe căile lui și atunci nici El nu se va lăpăda de noi, ci ne va da răsplată veșnică.

Să ne ridicăm pe culmile înseninate ale credinții și de acolo să cerem ca sângele lui să se reverse peste noi, cu binecuvântare cerească, să ne oblojească ranele sufletului, să ne dea putere în drumul vieții,

Să-L Mărturisim!

G. BOTARLĂ

Să iubești...

În sufletul fiecărui om, arde dorința de-a fi mai drept, mai bun. E dorința sufletului sbuciumat, care dorește să se avânte spre Dumnezeu, spre lumină, spre adevăr. Dar e greu, căci calea pe care trebuie să meargă e plină de ispite.

Suflete, nu privi în jos, ci privește drept înainte, spre cer. Acolo vei zări pe Isus cel răstignit, care te-a iubit așa de mult, că s'a jertfit pe sine ca să te răscumpere. El te cheamă, și face semn. Îți îmbie vieță veșnică și în schimb nu-ți cere decât să-L iubești și să iubești, căci iubirea e jertfa cea mai plăcută lui Dumnezeu. Iubirea față de Dumnezeu și față de oameni, a călăuzit dealungul veacurilor pe toți aceia, cari prin moartea lor au dovedit că sunt vrednici pentru a fi trecuți în rândul sfinților alături de Acela pentru care au suferit moarte de martir. — Iubirea a fost aceea, care a ars în sufletele creștinilor, cari cu sângele lor au adăpat arenele amfiteatrelor din Roma și alte localități.

Memoria acestor sfinți să fie un îmbold și o încurajare pentru toți creștinii cari doresc să-și închine vieța lui Dumnezeu.

Să iubești! Cui iubire în suflet vei putea înlătura toate piedecile din calea ta spre cer, căci iubirea toate le suiere, toate le crede și toate le rabdă.

A. Ț.

Cel mai frumos trandafir

Trăia odată o regină care avea o grădină plină cu cele mai frumoase flori din lume. Dar ea ținea mai mult la niște trandafiri. Ramurile lor se încolăceau pe stâlpii palatului, pe pridvoare și se urca până deasupra ușilor.

Cu toate această mândrețe, în palat era jale mare: regina era bolnavă; iar doctorii nu mai trăgeau nădejde s'o scape.

— Mai este un singur mijloc de scăpare, zise cel mai înțelept dintre ei. Să aduceți regiinei cel mai frumos trandafir din lume; și dacă-l va putea privi, atunci își redobândește viața și sănătatea.

N'apucă să zică bine vorbele acestea, și o grămadă da oameni tineri și bătrâni veniră în fugă la palat cu cei mai frumoși trandafiri ce aveau.

— Nimeni n'a găsit însă trandafirul minunat, zise doctorul; și nimeni nu știe măcar să arate locul unde înflorește.

Nici un trandafir nu e mai roșu ca acela.

— Eu știu unde înflorește, zise o mamă, apropiindu-se cu copilăsu-i de patul reginei. Trandafirul cel mai frumos, care e semnul dragostei dumnezeiești, împodobește obrații rumeni ai copilului meu iubit; după ce micuțul își face somnul deschide ochii și-mi zâmbește cu dra-

Soartea hulitorilor Sfintei Cruci

În anul 1933, patru tineri necredincioși, au distrus o răstignire, care se afla la o margine de drum: picioarele Mântuitorului le-au zdrobit complect, corpul, cu ajutorul unei furci de fier l-au spintecat în două, iar la urmă, plini de ură s'au năpustit asupra lemnului crucii și cu lovituri de picioare l-au doborât la pământ,

La doi ani, după această întâmplare, în 1935, toți acești răufăcători au murit. Primul, un tânăr de 21 ani, l'a ajuns nenorocirea într-o turnătorie de fier. A alunecat între roțile unei mașini care i-a strivit picioarele. Rana s'a infectat și tânărul a murit în chinurile cele mai groaznice. Al doilea tânăr, în etate de 37 ani, a murit într-o carieră de piatră, îngropat fiind de pietrele cari au căzut peste el. Al treilea, care era tăietor de lemne, a murit strivit de un lemn, care a căzut peste el. Al patrulea, un ucenic grădinar s'a înecat în timp ce făcea bae.

Așa au fost pedepsiți aceia cari au îndrăznit să ridice mâna împotriva lui Dumnezeu! Ce pedeapsă cumplită! La fel se va întâmpla cu toți acei cari pe Isus cel răstignit îl vor ocări tie cu cuvântul fie cu fapta. Căci toți ceice batjocoresc Sfânta Cruce, calcă în picioare pe însuș Fiul lui Dumnezeu. Despre aceștia spune Pavel apostolul: (Evrei; 10, 31) „Grozav lucru este să cazi în mâinile Dumnezeului celui viu”, așa că mânia lui Dumnezeu îi va ajunge cu toată siguranța, fie mai de vreme, fie mai târziu.

Sfânta cruce este pentru credincioși, arma credinței și cel ce o va disprețui sau va încerca s'o distrugă, nu va gusta izvorul fericirii, nici aici pe pământ și nici în viața viitoare.

A. C.

Creștinul și munca

Bagă de vină unii răuvoitori ai credinței creștine, că aceasta ar da prea puțină atenție muncii, lucrului și s'ar ocupa numai cu celea sufletești. Or aceasta nu este adevărat, pentru că credința creștină, niciodată n'a fost potrivnică muncii ori lucrului, dimpotrivă, prețuiește munca cinstită și laudă pe cei harnici: „vrednic este lucrătorul de plata sa”.

Munca și credința se îmbină frumos laolaltă, și chiar trebuie să se îmbine, căci dela început a zis Dumnezeu, celor dintâi oameni: „stăpâniți pământul”, și în sudoarea feței tale îți vei câștiga pâinea de toate zilele”. Prin urmare, omul e dator să muncească cinstit și cu drag, fiecare unde e pus, și așa va împlini porunca dumnezeiască.

Este adevărat, că Mântuitorul Isus, n'a venit în lume, ca să ne învețe lucrul câmpului ori lucrul în fabrici, ci a venit să ne mântuiască din robia păcatelor, din noiaul greșelilor, dar n'a fost nici împotriva muncii cinștite, ci a muncit însuși în atelierul tatălui său crescător, Sf. Iosif, până la vârsta de treizeci ani.

N'a disprețuit Isus munca, nici prin învățătura, nici prin pilda sa. Dacă vom răsfoi Sf. Scriptură, ne vom convinge, că atunci când a voit să explice poporului vre-o învățatură aproape întotdeauna, și-a luat pildele, din viața și ocupațiunile poporului. Ne vorbește Mântuitorul despre: *Stăpânul cu talanții, despre lucrătorii viei, despre arat, semănat, despre seceriș și despre cositul ierbei.*

Toate acestea ne dovedesc, că credința creștină nu-i împotriva muncii, ci chiar învață pe oameni, să muncească, să lucreze, fiind aceasta o sfântă dorință a omului pe pământ. Credința creștină ne învață, ca toată munca noastră să-o facem cu încrederea în Dumnezeu și

pururea să ne aducem aminte, că fără de ajutorul lui nu putem face nimica.

Lămurit spune Sf. Pavel, Corintenilor, că: „nici cel ce sădește este ceva, nici cel ce udă ci Dumnezeu cel ce dă creștere”, omul e dator să lucreze, iar roada este un dar dela Dumnezeu.

Munca împreună cu rugăciune și credință, așa trebuie să-și înțeleagă creștinul, rostul pe pământ.

Ce privește înălțătoare când în zorii zilei, țărani ieșind la munca câmpului, înălțându-și ochii la ceriu, cu semnul sfintei Cruci, își încep munca.

Păsările ceriului încă prezăresc prin ciripitul lor, pe acel Atotputernic carele și de ele să îngrijește, dându-le pâinea și îmbrăcămintea.

Împreunând astfel sfaturile, învățăturile și munca, cu poruncile credinței creștine, sămânța semănată, de către vrednici lucrători, va cădea pe pământ bun, și roada va aduce cu binecuvântare cerească.

Suntem țară agricolă, popor agricol, durere însă, că nu stăm pe treapta, unde ni-s'ar cuveni. Să ne trezim și să voim a ne îndrepta după zicala frumoasă:

„voiește și vei putea!
luminează-te și vei fi!”

PETRU DOMȘA
protopop

ÎN DRUMUL VIEȚII

Bunătatea înfrumusețează viața, împacând toate împotrivițiile; ea descurcă ceea ce e încurcat, ușurează ceea ce este greu și înveselește ceea ce e trist.

*

Acela care iubește o carte bună nu va duce niciodată lipsa unui prieten credincios, unui sfătuitor înțelept, unui tovarăș vesel, unui mângăitor puternic.

PENTRU INIMA COPIILOR

Nădejduți

Dragi copii, pe mulți dintre voi, parcă vă văd cum vă faceți planuri pentru viitor. În discuțiile voastre, pela joacă, parcă vă aud cum vă spuneți unul altuia:

— Eu când voi fi mare, am să mă fac ofițer. Dar tu Petrică ce vrei să te faci?

— Eu am să mă fac învățător și atuncia să vezi cum am să dau în palmă la copii și au să se teamă de mine.

Voi, în jocurile voastre, vă faceți mii și mii de planuri pentru viitor, dar nu știți ce greutate vă așteaptă pe drumul vieții. Nu știți câtă răspundere cere ori și care slujbă pe care veți îmbrățișa-o.

Sfântul Nicolaie, când a fost numit de a ocupa o slujbă de episcop, în modestia lui avu convingerea că nu e demn de această chemare și nici nu va putea răspunde greutăților acestei sfinte slujbe. Dar totuș se supuse și când luă această sarcină asupra lui, privi spre cer și se rugă fierbinte zicând: „Am nădejdea în Tine Damne și Părinte al meu! Nu mă vei părăsi și îmi vei ajuta să port sarcina, ce mi-ai încredințat-o. Ca Dumnezeu poți să întinzi dreapta Ta, ca Părinte al meu, nu mă vei uita, și iubirea Ta părintească nu va lăsa pe fiul său în neștiință”.

Tot așa și voi dragi copii, nădejduți întru Domnul și el va conduce, barca vieții voastre spre limanul ușurinței. Faptele voastre vor fi călăuzite de bunătatea Lui.

Piedicile care vă așteaptă în viață vor fi înlăturate prin El, dacă nădejdea voastră va fi îndreptată către acela care va da viață.

Deci nădejduți întru El și atunci veți ieși biruitori în luptă cu viața.

M. Moțu

goste și nevinovăție.

— De bună seamă, trandafirul acesta e foarte frumos, zise înțeleptul, dar mai este unul și mai frumos.

L-am văzut eu, zise o cucoană și cred că nu-i altul mai frumos decât acela.

L-am văzut pe obrazii reginei, când ținea în brațe în timpul nopților lungi de nesomn pe fiul său bolnav, sărutându-l în lacrimi și rugându-se lui Dumnezeu pentru el, așa cum numai o mamă știe să se roage.

— Trandafirul palid al întristării unei mame este sfânt, dar

tot nu e acel pe care-l căutăm noi.

Atunci veni un episcop bătrân, încovoiat de vârstă și de muncă.

— Cel mai frumos trandafir, zise el, l-am văzut eu. Străluccea ca o vedenie cerească, când venea fetele tinere să îngenuncheze la masa Domnului, ca să primească împărtașania. Obrazii lor păreau într'adevăr că sunt trandafiri galbeni s'au roșcați, dar între ei era mai cu seamă unul care când își ridica privirile către Dumnezeu, se însuflețea cu o strălucire ne mai pomenită. De sigur că acolo

trebuie să fie trandafirul dragostei.

— Binecuvântat să fie acest trandafir, zise înțeleptul, dar până acum nimeni nu a putut găsi pe cel minunat

În vremea asta intră în odaie un băețel, copilul reginei. Ținea în mână o carte groasă deschisă, legată în catifea și cu încuetoarele de argint.

În ochi lui albaștri străluciau lacrimile, întocmai ca roua pe flori.

— Ia ascultă mamă, zise el, ascultă ce am citit.

Și se așeză pe margine patului și citi istoria Aceluia care

voi să moară pe cruce, pentru ca să scape de păcat pe oameni și pe toți urmașii lor.

Când auzi citirea aceasta, regina păru că se deșteaptă din amorțeală. Obrazii i se înroșiră, ochi i se deschiseră și văzu cum răsări dintre foile sfintei cărți trandafirul născut din sângele ui Hristos pe vârful Golgotei.

— Il văd! zice dânsa. Da, acesta e adevăratul trandafir al dragostei dumnezeiești și simt că oricine ar mirosi până'n suflet această floare cerească, va scăpa dela moarte.

ANDERSEN

9.

12 ani în ghiarele adventismului
de IOAN FLOREA
fost misionar adventist

Proroci mincinoși

Mulți proroci mincinoși se vor scula, și vor înșela pe mulți (Matei 24, 11).

Domnul nostru Isus Hristos a știut că după înălțarea Sa la ceruri, se vor scula mulți proroci mincinoși pe scena lumii, îmbrăcați în vestmântul religios, cari vor băntui întreaga Creștinătate cu o furie nemaipomenită. Aceste persoane ucigătoare de suflete sunt instrumentele cele mai fine, mai iscusite și mai dibace în ghiarele diavolului. Știu să amăgească și să ducă în eroare ca și satana însuși. Știu să intre la inima omului și să i-o cucerească în întregime; să facă din ea adăpostul cel mai ascuns și și mai tare de luptă contra lui Dumnezeu și a legilor Sale.

De aceia marea Sa grijă a fost și este în toate timpurile, de a avertiza, instrui și sfătui Biserica Sa, prin cele mai serioase cuvinte, ca să nu cadă pradă acestor persoane netemătoare de Dumnezeu, și zice: *Băgați de seamă să nu vă înșelele cineva, căci mulți proroci mincinoși se vor scula, și vor înșela pe mulți. Fiți înțelepți căci aceștia vin la voi în haine de oi (se arată blânzi ca oile), iar pe dinăuntru sunt lupi răpitori. După roadele lor îi veți cunoaște pe oi. Au doară culeg oamenii struguri din spini și smochine din ciulini? Așa că orice pom bun, face roade bune, iar pomul rău face roade rele. Nu se poate pom bun să facă roade rele, nici pom rău să facă roade bune.* (Matei 24, 4, 11; 10, 16; 7, 15-18).

Sunt aproape două mii de ani de când Hristos a făcut aceste serioase înștiințări Bisericii Sale pentru prima dată. Timpul s'a scurs, iar cuvintele Sale s'au împlinit și se împlinesc în chip literal, cu cea mai mare exactitate.

Prorocii mincinoși au apărut și apar neîncetat ca și ciupercile după ploaie. Acum nu se zice numai că se vor scula, ci și: *au ieșit*, venit apărut) *mulți proroci mincinoși în lume* (I Ioan 4, 1).

Precum se cunoșc bureții și după înfățișare, — nu oricine îi cunoaște —, că proprietatea de materii ce o conțin este otrăvitoare pentru corpul omenesc, așa și prorocii mincinoși îi putem cunoaște chiar după înfățișarea lor vicelană — dacă suntem primitori de sfaturi bune dela cei ce îi cunosc — că ei sunt otrăvitorii sufletului omenesc. Ei fac aceiași lucrare ca și comuniștii, însă în chip ascuns.

Sectarismul și comunismul sunt două crengi, cari pleacă din aceeași tulpină. Comunismul își arată pe față dinții spinoși că vrea distrugerea Bisericilor, detronarea Regilor și desființarea hotarelor, iar sectarismul este ramura impodobită cu flori, sub cari sunt ascunși spinii otrăvitori. Când înțeață pe om îl săgeată până în inimă și apoi se otrăvește întreg corpul. Și una și cealaltă ramură primește sucul otrăvitor din același izvor aducător de moarte.

Comunismul omoară oameni, distruge biserici, detronează regi și vrea să desfășoare hotarele diferitelor țări. Sectarii însă nu fac acestea că n'ar putea exista pe scena lumii, dar ei otrăvesc suflete șiucid simțul fin de judecată dreaptă al oamenilor. Li zăpăcesc până la nebunie. Desrădăcinează

din inimile și sufletele lor adăvărata credință față de Dumnezeu, de legile Sale, de Biserica Sa și le înrădăcinează spiritul de ură și nesupunere față de acestea, față de orice Autoritate, predicând desarmarea popoarelor, jefuind pe oameni de toată averea cari și-au câștigat-o cu multe sudori răbdând de multe ori chiar foame.

Comunismul își impune principiile prin forță și violență, iar sectarismul în frunte cu prorocii mincinoși prin iscusință și dibăcie diavolească.

Prorocii mincinoși sunt conștii că Dumnezeu nu i-a chemat nici trimis să facă lucrarea la care au început și totuși își iau îndrăsneala de a se amesteca și tainele dumnezeiești și fac lucrare după gustul și planul lor.

Dovadă avem pe vrăjitorul Valaam. Acesta a știut precis că nu e permis să ispitească pe Dumnezeu, căci i s'a spus hotărât: *„Să nu te duci”*. Totuși el a vrut să ducă în eroare pe Dumnezeu și pe regele Balac, dar pentru această faptă criminală a fost ucis cu sabia (Numerii capitolele 22-24 și 31,8).

Alte dovezi zdrobitoare, avem și în vremea nouă pe prorocii mincinoși ca: jidanul Ioseph Wolff, William Miller și Ellen White, cari s'au amestecat în tainele lui Dumnezeu. Aceștia se intitulează ei pe ei cu diferite grade ca să fie mai impunători oamenilor.

Prorocița mincinoasă E. G. White și cu adventiștii își clasează și intitulează pe prorocii lor astfel:

I. *Pe jidanul Ioseph Wolff îl numesc:*

1. „Faclă (facție) luminoasă”;
2. „Cel mai însemnat inger”;
3. „Misionarul pentru întreaga lume”.

II. *Pe William Miller îl numesc:*

1. „Primul inger”;
2. „Voce de profet”;
3. „Binecunoscutul tâlcător al profetiilor”.

III. *Pe Ellena White, organizația adventistă o numește astfel:*

1. „Aleasă ca profeteasă”;
2. „Persoană aleasă de Dumnezeu ca mesageră a Sa specială”;
3. „Cea mai mare prezicătoare. Nu există nimenea în lume care să poată prezice ca aceasta” [Prelegeri pt. zilele de rugăciune 1919 pag. 16; Expl. Apoc. pag. 36; Marea luptă 420 III; 831. Solul Misionar II Nr. 1-3 pag. 20; Nr. 1-2 pag. 9; XII Nr. 1 pag. 7 și Profeți falși 6 IV.

Pe lângă acești ingeri principali și speciali au fost și alți ingeri mai mici. Sfânta scriptură îi descrie pe astfel de „ingeri” în frunte cu „cel mai însemnat inger”, în culorile cele mai vizibile, ca să poată fi cunoscuți de toți oamenii și chiar de copii. De acea zice: *Satana se prefacă în inger al luminii. Deci nu este lucru mare dacă și slujitorii lui iau chip ca slujitorii ai dreptății, al căror sfârșit va fi după faptele lor.* Iar profetul David zice că aceștia sunt *„o droaie de ingeri aducători de nenorocire”* (Psalmul 77,49). De aceștia i-a instruit Wolff cu cea mai mare dibăcie jidovească, pentru ca să știe cari părți ale Bisericii și ale Statelor să fie atacate mai grav.

MAI ROG TI

Din a cerurilor boltă, cu țării nebănuite,
Fă Isuse să pogoare, peste inimi oropsite
Ale tale daruri sfinte: alinare în necazuri
Binecuvântare, pace, peste turmele de neamuri.

Dă-le lor puteri de muncă și în suflet alinare
Și a omului slăbie cu puterea-ți fă-o tare.
Fă-l ca să'nțeleagă calea, care trebuie s'apuce,
Ce prin lumea trecătoare în spre Tine — Crist — îl duce.

Cum trimis'a-i la apostoli — strălucita-ți mângăiere —
Spirit Sfânt în limbi de flăcări, ce le-a dăruit putere;
Tot așa trimite, Doamne, pentru om — biată epavă —
Darul tău de vindecare, de a vișului otravă.

Iar vieța cea trăită — de un praf — ce omul este
Ce-i o clipă ne'nsemnată din a timpului poveste,
Fă-o, Doamne, ca să fie după voia Ta, Stăpâne!
Fă ca'n haina umilinții să te preamărim pe tine.

GOGU B. SĂNTIONEANU

Hotel creștinesc la Cluj

În centrul Clujului (Str. Măloasă, lângă Calea Regele Ferdinand)
s'a deschis

HOTEL „PARC”

prevăzut cu cel mai avansat confort modern, având calorifer, apă caldă, baie, telefon, etc. Pe lângă avantajile confortului și a prejurilor modeste, HOTELUL „PARC” se mai recomandă, în deosebi și prin nivelul și prestigiul său moral, oferind creștinilor și mai ales preoților cari vizitează Clujul, toate garanțiile unui *cămin familiar creștinesc*.

Proprietarul său, român, Dl. IOAN CIOCIU, fiu credincios al Bisericii noastre, are considerațiuni deosebite, față de preoțime.

Tratamentul scurt cu Chinină

Tratamentul scurt cu chinină, care reprezintă o răscruce în terapia malariei, s'a introdus în mod empiric, iar foloasele sale practice s'au dovedit printr'o aplicare de ani de zile.

De mulți ani el a fost aplicat cu succes, între altele, de ministerele sănătății din Indiile olandeze și din Grecia. În ambele cazuri tratamentul a durat 5 zile. Acest tratament este de o importanță economică covârșitoare, mai ales în țările cu malarie, deoarece pentru un preț minim, cheltuit cu 5 doze de câte un gram de sulfat de chinină — muncitorul scapă repede de febră și nu mai este împiedicat dela muncă.

Aplicarea pe un timp îndelungat a tratamentului scurt de chinină în spitalele societăților de plantație din Sumatra, a confirmat adevărul acestei afirmații.

Stațiunea de malarie din Petrici (Bulgaria) a stabilit că bolnavii, cari au fost tratați cu o rație zilnică de un gram de chinină (copii cu o cantitate mai mică), s'au arătat mai puțin înclinați spre recidivă, decât bolnavii tratați după vechea metodă a tratamentului îndelungat cu chinină. Dealtfel, recidivele sunt de cele mai multe ori — infecțiuni noi, cari sunt numite pe nedrept recidive.

Cu ocazia acestei constatări, *Ralf K Collins*, a scris în „American Journal of Tropical Medicine” din Iulie 1931: „S'a dovedit lămurit, că printr'o consumare minimală de chinină, s'a putut obține un succes surprinzător”.

A apărut revista

„TOT”

organul „Institutului românesc de documentare” de sub conducerea d-lui Th. Iorga.

Revista este consacrată exclusiv problemelor de documentare. Ea e trimisă gratuit, la cerere, oricărui intelectual. Adresa „TOT” București I. Str. Sf. Constantin No. 24, tel. 3.16-15.

50 Lei

trimiși prin mandat poștal sau în mărci poștale, în plic, la adresa de mai jos, — vă dispensează de o greșală care vă poate fi fatală și vă cruță oboseala deplasării.

Penru această sumă neînsemnată puteți avea în 24 ore dela primirea ei, un răspuns precis și complet la orice întrebare.

„TOT”

Institut românesc de documentare
București I. Str. Sf. Cons., 24,
Tel. 3-16-15

Hazuri

SMECHERĂ

O țigancă roagă pe vecina-sa să o lase ca să-și coacă și ea un mălai în cuptorul ei.

— Ei bine, dar tu ce-mi vei face dacă te las.

— Te voi lăsa, țucate-aș, că Duminecă să-ți fierbi cârnațul și un picioraș de porc în varza mea.

DEȘTEPTUL

Petrică, într-o seară intrabă pe prietenul său:

— Iarăși lună nouă! Ce s'o fi făcut cele vechi?

— Le-au tăiat bucăți și au făcut stele.

FIZICĂ

Profesorul după ce le explică de câte feluri sunt pompele, întreabă pe un elev:

— De câte feluri pot fi pompele?

— Pompele pot fi... aspiratoare!

— Și mai cum?

— De... înmormântare!

ZERO

— Mamă, e adevărat că Zero însemnează nimic?

— Da!

— De ce te superi atunci când mi-l pune domnul profesor în caet?

JIGNIRE

— Mămico, animalele știu cum le cheamă? Boul știe că-l cheamă bou și măgarul, măgar?

— Nu!

— Ferice de ei! Altfel s'ar supăra foc pe oameni

CU A TREIA

— Marișo, ai lucrat cât am lipsit eu de acasă?

— Da, cucoană!

— La a câtea pereche de ciorapi ești?

— La a treia.

— Unde sunt celelalte două?

— Am început cu a treia.

CURIOS

— Tăticule, după ce termini ziarul de citit să mi-l dai și mie că am auzit că sunt știri importante.

— Dar tu nu știi să citești

— Chiar de aceea, vreau să-l păstrez pe când voi ști.

CE VREI ?!

— De ce te sui în vârful casei?

— Vreau să mă sinucid că..!

— Și de ceia-i umbrela cu tine?

— Păi nu-i destul că mă omoroi să mă mai și lovesc căzând?

**Citiți plătiți și răspândiți
„VIEȚA CREȘTINĂ”**

DE TOATE

ARBORE RĂCITOR

În America, este un copac care se numește Papaya.

Fructele lui dulci și zemoase sunt mari ca pepenii. Pe ramurile lui se pot vedea în același timp muguri, flori, frunze și fructe coapte.

Frunzele și fructele acestui copac au proprietatea curioasă de a da carnei crude care este tare, frăgezime, dacă carnea este așezată în ramuri ca într'un răcitor.

Băstinașii, pun carnea de găină bătrână în acel copac și a doua zi o fierb iar carnea e tot așa de gustoasă ca și de pui.

CEL MAI MIC CEAS DIN LUME

La o fabrică de ceasuri din Elveția s'a făcut un ceas a cărui grosime este de abea 2 milimetri.

Cadranul are un diametru numai de trei milimetri.

Acest ceas este cel mai mic din lume, și pentru a te uita cât e ceasul trebuie să te uiți cu microscopul ca să poți vedea.

ARBORE DINAMITĂ

În Mexic, în orașul Cuernavaca crește un copac curios care are niște fructe mari cam în forma portocalelor. Aceste fructe au o coajă subțire, care crapă atunci când fructul e copt; făcând explozie ca o dinamită. Din această cauză își are și denumirea de: arborele dinamită.

Curios este că explozia se face foarte puternic și dacă cineva este atins de vreo bucată de fruct este grav rănit.

Din acest arbore se scoate strignina.

GĂȘTE IMBĂTATE

O familie din Riga a aruncat drojdia dintr'un butoi cu vin, pe guniul din curte. După câțiva timp gospodina mergând la cotețul păsărilor le a văzut pe cele cinci găște, pe care le avea țepene.

Crezând că sunt moarte — și ca să scadă paguba lea jumulit de pene. Mare îi fu mirarea când peste două ceasuri le văzu umblând clătănându-se prin curte și fără pene.

Ele nu erau moarte ci numai înțepenite de băutură, în urma drojdiilor pe care le-au consumat de pe gunoi.

Sărăcele găște! Din pricina beției și au pierdut îmbrăcămintea.

Tot așa se întâmplă și cu omul care se ține de băutură. Dar la el e mai rău; oăci pe lângă haine își pierde și sufletul.

MONUMENT RIDICAT UNUI CÂINE

În cimitirul din Gieyfriars Clinch, lângă Edimburg, se află o fântână și un mic monument ridicat în cinstea unui câțel cu numele Bobby.

Acest câțel cupă moartea stăpânului său, timp de 14 ani a străjuit fără ca să să miște delângă mormânt. Zi și noapte a stat acolo, apărat de friguri și ploii, numai de o mică strășină, hrănit, fiind, din când în când de un băiețuș milos.

Într'o dimineață a fost găsit întins pe mormânt fără suflare.

Nestinsa lui credință, până la cearul din urmă, i-a meritat cinstea de a fi înmormântat lângă stăpânul său, și ridicarea unui mic monument.

ORAȘUL FĂRĂ LOCUITORI

Joseph Smith, de fel din Quebec, venise acum 40 de ani în Munții Stâncoși (America) ca lucrător la firma „Canadian Pacific Raiwan”. Smith s'a hotărât să se statornicască acolo. Nu după mult timp s'a auzit că acea regiune este bogată în minerale, așa că o mulțime de explotatori au inundat toată regiunea și ca prin minune în scurt timp, pe locurile pline de pădure — a răsărit un oraș cu clădirii mărețe — orașul Silver City.

Doar după câțiva ani de muncă, cerătorii și-au dat seama că minele erau mai puțin bogate de cum au crezut, așa că au părăsit orașul stabilindu-se în alte regiuni.

A rămas doar singur Smith, în tot orașul. Acum câteva zile a murit și el, iar orașul a rămas fără locuitori.

ȘTIRI

GRAV ACCIDENT

Miercuri dimineața 15 Iunie, un grav accident de cale ferată s'a produs în Japonia.

Din cauza slăbirii unei căi ferate din apropiere de Kumayana, două trenuri de persoane au deraiat, provocând moartea la o mulțime de persoane. Sunt peste 150 de răniți iar printre cei morți, numai copii sunt mai mulți de 15.

FURTUNĂ

O furtună foarte puternică s'a abătut asupra regiunii munților Lessini, din apropiere de Verona (Italia).

O parte din recoltele și livezile de arbori fructiferi au fost complet distruse.

Furtuna a făcut ravagii și prin satele din această regiune,

distrugând mai multe case.

În urma acestei furtune pagubele se ridică la mai multe milioane de lire italiene.

150.000 PERSOANE INECATE

În ținutul Honan, (China) în urma ploilor torențiale ce s'au abătut în ultimul timp, fluviul Galien, a început să-și reverse apele, acoperind sute de sate. 150 de mii de persoane și-au găsit moarte în apele acestui fluviu care își revărsă apele cu o furie nemai pomenită, distrugând totul în calea lui. Sute de mii de familii au rămas fără adăposturi, iar sate întregi au fost distruse complet de furia valurilor.

Autoritățile chineze au trimis în ajutorul populației, numeroase detașamente de armată, cu misiunea de a încerca să oprească întinderea inundațiilor.

Iată cum vine nenorocirea. Moartea ne pândește și nu știm ceasul când vine. De aceea trebuie să fim pregătiți.

PLORE ȘI INUNDAȚIE LA CLUJ

Mai zilele trecute, asupra județului nostru s'a abătut o ploaie torențială care a făcut ca râurile să-și mărească apele ieșind din matca lor.

La marginea de răsărit a orașului Cluj, trece un pârâu, în care — pe timp de secetă deabea își găses broaștele apă ca să se răcorească, care însă în urma ploii și-a adunat atâta apă încât, furios a aruncat-o peste malurile-i scunde, inundând o colonie de țigani care sunt așezați la revărsarea acestui pârâu în Someș. Pompierii, care au fost chemați în grabă au sosit la fața locului dând primele ajutoare.

POȘTA GAZETEI

Am primit și chităm cu mulțumire următoarele abonamente sosite până la 15 Iunie 1938.

Din Cluj, câte 100 Lei: *Bogdan Emil și Coroian Alexandru*, iar dela *Avramuș Constantin*: 50 Lei.

Din Provincie, câte 100 Lei dela: *Chișiu-Reteag, Popp Dănilă-Ora-dea și Stoica Victoria*- Iași. Iar dela Doboc Ioan- Cășeu 125 Lei.

RECOMANDĂM

Boșurile apărute în editura „Vieța Creștină”:

Calea Crucii cu 14 icoane a patimilor — — — — — 5 lei

Prohodul Domnului cu melodii penote (după edit. rev. Albina) 5 lei

Un sfânt pribeag Român de Dr. Ilie Dăianu — — — — — 10 lei

Colecție de cântări religioase partea I, II, III și IV a 3 lei în total 12 lei

Novenă către sf. Teresa — 1 leu

Nouă Vineri către Inima lui Isus 1 „

Pregătirea la moarte, Meditația I de Sf. Alfons M. de Liguori 2 lei

Se adaogă și prețul poștei dela 3-5 lei